

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/145/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200851
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200851.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa: P. bytom A., zastúpeného: JUDr. Dušan Antol, advokát so sídlom Zbrojničná 12, Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o zvýšenie úrazovej renty, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25.septembra 2013, č.k. 3Sp/25/2013-46, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25.septembra 2013, č.k. 3Sp/25/2013-46, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013 z r u š u j e a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

II. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu poskytnutej právnej služby vo výške 244,37 € do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. Dušana Antola, do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25.septembra 2013, č.k. 3Sp/25/2013-46, bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne číslo 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013, ktorým podľa § 88 ods.3, § 89 ods.4 a § 112 ods.4 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodla, tak, že navrhovateľ nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty. Krajský súd súčasne navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie namietajúc, že pokles jeho schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie zvärača kovov v dôsledku choroby z povolania dosahuje 100% a nie priznaných 45%, lebo podľa pracovnej rekomandácie v posudku posudkového lekára je schopný vykonávať len prácu v prostredí bez zvýšenej fyzickej záťaže, dvíhania a nosenia ťažkých bremien, zvýšených nárokov na jemnú motoriku rúk, bez chladu, vlhka a vibrácií. Súčasne namietol výšku denného vymeriavacieho základu, ktorý je podľa neho 200,00 eura, čo potvrdil jeho zamestnávateľ; odporkyňa pri určení denného vymeriavacieho základu (ďalej aj „DVZ“) nezahrnula jednorazovú mzdu napriek tomu, že zamestnávateľ z nej odviedol poistné.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z administratívneho spisu odporkyne preukázané, že úrazová renta bola navrhovateľovi priznaná od 25.08.2009 rozhodnutím odporkyne číslo BA-15176/2010 z 29.03.2010 vzhľadom na 45% pokles jeho schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie pre chorobu z povolania, zistenú dňa 31.07.2009. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 14.02.2012, č.k. 5Sp/8/2012, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1So/40/2012 zo 16.10.2012, ktoré nadobudli právoplatnosť dňom 16.11.2012. Krajský súd mal ďalej preukázané, že posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky Košice v lekárskej správe z 22.05.2012 (správne malo byť 22.05.2013) v časti „posudok“ určila mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšie zamestnanie na 45% z dôvodu, že správou o hospitalizácii navrhovateľa na klinike pracovného lekárstva nebola dokumentovaná progresia profesionálneho ochorenia. K zhodnému záveru dospel aj posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia v lekárskej správe z 07.08.2013, ktorý zohľadnil aj novšie lekárske nálezy z neurologického vyšetrenia a hospitalizácie. Podľa názoru krajského súdu z prepúšťacej správy o hospitalizácii na klinike pracovného lekárstva od 14.03. do 21.03.2012 jednoznačne vyplýva, že aktuálny stav je bez progresie choroby z povolania. Zdravotný stav navrhovateľa posudkoví lekári podľa názoru krajského súdu posudzovali v súlade so zákonom o sociálnom poistení a preto nepovažoval za potrebné vypočítať posudkového lekára ústredia; námietky navrhovateľa voči hodnoteniu a posudzovaniu zdravotného stavu na účely úrazovej renty preto považoval za neopodstatnené.

Pri skúmaní opodstatnenosti námietky navrhovateľa čo do určenia denného vymeriavacieho základu vo výške 200,00 €, mal krajský súd preukázané, že v rozhodnom období kalendárneho roka 2008 bola navrhovateľovi vyplatená aj jednorazová mzda za dlhoročnú prácu pri skončení pracovného pomeru vo výške 987 646 Sk, ktorú odporkyňa nezarátala do DVZ. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Sžo/21/2009 z 30.11.2009, v zmysle ktorého „jednorazovú mzdu za dlhoročnú prácu, ktorú vypláti zamestnávateľ zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru, je treba považovať so zreteľom na všetky okolnosti a podmienky jej výplaty za plnenie poskytnuté v súvislosti so skončením pracovného pomeru podľa § 138 ods.2 zákona. Ide teda o plnenie, ktoré sa nezahŕňa do vymeriavacieho základu zisteného podľa § 84 ods.1 zákona“. S poukazom na ustanovenie § 118 zákona č.311/2001 Z.z. Zákonník práce krajský súd skonštatoval, že oba zákony zhodne upravujú, že mzda je peňažné plnenie za vykonanú prácu. Jednorazovú mzdu za dlhoročnú prácu, vyplatenú pri skončení pracovného pomeru, hoci aj v rozhodnom období, preto nie je možné zahrnúť do vymeriavacieho základu a tým ani do DVZ. V tejto súvislosti preto krajský súd za nepodstatnú považoval námietku, že bývalý zamestnávateľ navrhovateľa z uvedenej jednorazovej mzdy za dlhoročnú prácu odviezol odporkyni poisťné; pri rozhodovaní o výške úrazovej renty sa odporkyňa v správnom konaní nebola povinná vysporiadať s otázkou, či zamestnávateľ odviezol poisťné na poistenie zamestnancov správne, ani otázkou nároku zamestnávateľa na vrátenie nesprávne odvedených odvodov poisťného. Posudzovanie takej otázky nie je ani úlohou súdu v konaní, ktorého predmetom je iba preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o výške úrazovej renty.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní rozhodnutia odporkyne v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a jeho doplnení považoval postup a rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom o sociálnom poistení.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že :

1. odporkyňa v rozhodnutí uvádza, že navrhovateľ „utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 13.07.2009“ hoci podľa stanoviska Asociácie fakultných nemocníc „dátum prvého zistenia choroby ešte neznamená chorobu z povolania, ide o neodškodniteľnú formu. Pritom podľa bodu 13 úpravy Ministerstva zdravotníctva SSR č.Z-10949/1973-B1, účinnej v čase prijatia zákona o sociálnom poistení, choroba z povolania sa uznáva dňom, kedy sa zistila. Až deň hlásenia (oznámenia) je dátumom, od ktorého sa všeobecné ochorenie kvalifikuje na profesionálne ochorenie s konštitutívnym účinkom novo založených práv ex nunc a pro futura. Ak by sa k 01.01.2004 nebola zmenila forma tlačiva na hlásenie choroby z povolania, k dátumu 21.09.2009 by choroba z povolania bola zistená. Iba zmena tlačiva nemôže znamenať posun dátumu, ku ktorému sa pôvodné všeobecné ochorenie zmení na profesionálne ochorenie. V zmysle § 8 ods.1 zákona č.437/2004 Z.z. o náhrade za

bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa v posudku uvádza dátum vzniku poškodenia na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, dátum priznania choroby z povolania.

2. Navrhovateľ namietol aj nesprávne posúdenie zhoršenia jeho zdravotného stavu za situácie, keď je nevládny, má bolesti celého tela, horných končatín ako najdôležitejšieho orgánu na výkon prác, ktorými v porovnaní so zdravou osobou nedokáže takmer na 100% nič urobiť. Tvrdenie posudkového lekára o pretrvávajúci 45% poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa na účely úrazovej renty je nesprávne, odporkyňa sa musí vysporiadať vo vzťahu k § 88 ods.3 zákona so zostávajúcim poklesom 55%. Poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 9So/120/2008, podľa ktorého na účely úrazovej renty nie je podstatné posúdenie zhoršenia zdravotného stavu, ale posúdenie poklesu schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie;

3. Vo vzťahu k dennému vymeriavaciemu základu poukázal na list zamestnávateľa odporkyni z 03.05.2010, podľa ktorého DVZ je 6 025,2020 Sk = 200,01 €. Výška DVZ je odvodená aj od jednorazovej mzdy za dlhoročnú prácu, vyplatenej podľa článku 2 Kolektívnej zmluvy, ktorá podľa navrhovateľa spĺňa všetky kritériá podľa § 138 ods.1 zákona a tým aj potrebu jej zahrnutia od § 84 ods.1 zákona o sociálnom poistení. Názor krajského súdu, že mzdou nie je plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi podľa kolektívnej zmluvy, je nesprávny a opomína ustanovenie § 118 ods.3 Zákonníka práce, v zmysle ktorého sa za mzdu považuje aj plnenie zamestnávateľa poskytované za prácu pri príležitosti jeho pracovného alebo životného výročia. Pojem odmeny nachádza svoje miesto aj v judikatúre ESD, v ktorej definícia pojmu odmeny v článku 141 (pôvodne čl.119) zahŕňa základnú alebo minimálnu mzdu a akýkoľvek ďalší pôžitok, ktorý pracovník prijíma v súvislosti so svojím zamestnaním od svojho zamestnávateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, a aby uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Pre prípad odmietnutia jeho argumentov navrhol, aby odvolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods.1 písm. c) O.s.p. a na základe článku 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva predložil predbežnú otázku k výkladu „jednorazová mzda za dlhoročnú prácu“ podľa kritérií uvedených v Kolektívnej zmluve U.S.Steel, s.r.o. a rozhodnutí ESD.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na to, že posudkový lekár pobočky v posudku z 22.05.2013 poukázal na závery správy o hospitalizácii navrhovateľa na klinike pracovného lekárstva, ktorou nebola preukázaná progresia profesionálneho ochorenia a preto bola miera poklesu jeho pracovnej schopnosti ponechaná v rozsahu 45%, uznanom v roku 2009. Navrhovateľ v konaní o novej žiadosti nepredložil žiadne nové skutočnosti k stanoveniu miery poklesu jeho pracovnej schopnosti. Aj vo vzťahu k výške DVZ považovala rozsudok krajského súdu za vecne správny a preto navrhla, aby ho odvolací súd potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie odporkyne v rozsahu a z dôvodov opravného prostriedku a odvolania proti rozsudku krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné iba čiastočne.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy rozhodnutia správnych orgánov vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods.3 O.s.p.).

V zmysle § 250j ods.1 v spojení s § 250h ods.1 a § 250l ods.2 O.s.p. súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia len v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, resp v jeho doplnení, vykonanom v lehote podľa § 250m O.s.p., teda v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia správneho orgánu navrhovateľovi.

V danom prípade opravný prostriedok podal navrhovateľ, zastúpený advokátom.

Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že rozhodnutím číslo 1110009465, BA-15176/2010 z 29.03.2010 v znení opravy z 27.mája 2010 vykonanej podľa § 209 ods.7 zákona (ďalej len „rozhodnutie z 29.03.2010“) bola navrhovateľovi od 25.08.2009 priznaná úrazová renta z denného vymeriavacieho základu v rozhodnom období od 01.01.2008 do 31.12.2008 vo výške 1 159,9508 Sk, pri 45% miere poklesu pracovnej schopnosti, určenej podľa lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 19.01.2010.

Rozhodnutie z 29.03.2010 bolo preskúmané v súdnom konaní podľa piatej časti O.s.p. na základe opravného prostriedku, v ktorom navrhovateľ namietal výšku denného vymeriavacieho základu a domáhal sa, aby úrazová renta bola vypočítaná z DVZ 6 025,2020 Sk (200,00 €) po zohľadnení jednorazovej mzdy za dlhoročnú prácu vyplatenú mu v roku 2008 vo výške 987 646 Sk. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14.februára 2012, č.k. 5Sp/8/2010-42 rozhodnutie odporkyne z 29.03.2010 potvrdil. Jeho rozsudok bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1So/40/2012 zo 16.10.2012, právoplatným dňa 16.11.2012.

Podaním z 13.03.2013 navrhovateľ uplatnil nárok na prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu jeho trvalého vyradenia z pôvodného pracoviska pre 100% pokles schopnosti vykonávať pôvodnú prácu na pôvodnom pracovisku a súčasne žiadal, aby mu bol priznaný správny denný vymeriavací základ tak, ako ho oznámil jeho zamestnávateľ, teda vo výške 6 025,2020 Sk (200,00 €).

Predmet súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je daný predmetom správneho rozhodnutia, teda tým, o čom správny orgán rozhodoval. Súd sa preto nemôže zaoberať otázkami, o ktorých správny orgán predmetným rozhodnutím nerozhodoval.

Napadnutým rozhodnutím číslo 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty. Z odôvodnenia jej rozhodnutia vyplýva, že úrazová renta bola navrhovateľovi priznaná od 25.08.2009 právoplatným rozhodnutím číslo 1110009465, BA-15176/2010 z 29.03.2010, pričom podľa lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 22.05.2013 na základe lekárskeho vyšetrení nebolo zdokumentované zhoršenie zdravotného stavu a preto pokles jeho pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty je naďalej v rozsahu 45%. Prílohou tohto rozhodnutia je lekárska správa zo dňa 22.05.2013.

Predmetom tohto rozhodnutia nebolo posudzovanie denného vymeriavacieho základu na účely výpočtu úrazovej renty. Z obsahu rozhodnutia je zjavné, že dôvodom zamietnutia žiadosti o prehodnotenie úrazovej renty z 13.03.2013 bola skutočnosť, že nedošlo k zhoršeniu miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa (schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie).

Odporkyňa sa teda v rozhodnutí 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013 nezaoberala otázkou výšky denného vymeriavacieho základu. Pokiaľ sa touto otázkou zaoberal krajský súd, i keď v medziach včas podaného a doplneného opravného prostriedku, a pokiaľ podrobne odôvodňoval svoj záver o neopodstatnenosti požiadavky navrhovateľa na výpočet úrazovej renty z DVZ 6 025,2020 Sk (200,00 €), konal tak nad rámec súdneho prieskumu a o otázke, ktorá bola riešená právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 14.februára 2012, č. k. 5Sp/8/2010-42, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1So/40/2012 zo 16.10.2012.

Vzhľadom na skutočnosť, že teraz preskúmaným rozhodnutím č. 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013 odporkyňa zamietla žiadosť o prehodnotenie (zvýšenie) úrazovej renty a nerozhodovala o výpočte (vyššej) úrazovej renty a o dennom vymeriavacom základe, rozhodujúcim pre jej výšku, odvolací súd odvolacie dôvody navrhovateľa čo do DVZ nepovažoval za relevantné.

Z uvedeného dôvodu za nedôvodnú považoval odvolací súd aj odvolaciu námietku navrhovateľa (v bode 1), ktorou polemizuje o tom, ktorý deň je dňom zistenia choroby z povolania. Odvolací súd nad rámec prieskumu podotýka, že v zmysle § 84 ods.1 v spojení s § 54 ods.1 zákona deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania je rozhodujúcou skutočnosťou na určenie rozhodujúceho obdobia (od 01.01.2008

do 31.12.2008) - nesúladi takého určenia so zákonom namietaný nebol.

Navrhovateľ namietal aj nesprávne posúdenie zhoršenia jeho zdravotného stavu a nedostatočné odôvodnenie, prečo bol pokles jeho schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca (pokles pracovnej schopnosti) hodnotený naďalej v rozsahu 45% a domáha sa jeho uznania v miere 100%.

Podľa § 88 ods.1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 8 ods.2 písm. a) zákona choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe zamestnancovi pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh.

Podľa § 88 ods.3 veta prvá zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti a vykonáva ju posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (§ 153 ods.4 a 5 zákona).

Ako bolo vyššie uvedené, úrazová renta bola navrhovateľovi priznaná od 25.08.2009 pre 45% mieru poklesu pracovnej schopnosti, určenú podľa lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 19.01.2010. Novou žiadosťou z 13.03.2013 navrhovateľ uplatnil nárok na prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu jeho trvalého vyradenia z pôvodného pracoviska pre 100% pokles schopnosti vykonávať pôvodnú prácu.

Posudkoví lekári úrazového poistenia pobočky i ústredia v lekárskejších správach z 22.05.2013, resp. 07.08.2013 (ďalej len „posudok“) zhodne dospeli k záveru o trvaní 45% miery poklesu pracovnej schopnosti, pričom pri konštatovaní, že nedošlo k progresii choroby z povolania vychádzali okrem iného z prepúšťacej správy na klinike pracovného lekárstva od 14.03. do 21.03.2012, správy z ortopedického vyšetrenia dňa 24.04.2013 a správy z hospitalizácie na neurologickom oddelení Šaca.

Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa zamietla žiadosť o zmenu výšky úrazovej renty aj podľa § 112 ods.4 zákona. Vôbec sa však nezaoberala otázkou, či miera poklesu pracovnej schopnosti bola v minulosti (v roku 2010) určená v správne a v súlade so zákonom, resp. či aj bez progresie choroby z povolania nie sú splnené podmienky pre zvýšenie miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa a z toho dôvodu pre zvýšenie úrazovej renty (§ 112 ods. 1 zákona).

Nebolo sporné, že doteraz vykonávanou pracovnou činnosťou navrhovateľa bola pracovná činnosť zvárača kovov. Ani v jednom z posudkov posudkoví lekári navrhovateľovi nenavrhli pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku. Navrhli jeho pracovné zaradenie na trhu práce, avšak s tým, že pre obmedzenie schopností môže vykonávať prácu len v prostredí bez zvýšenej fyzickej záťaže, dvíhania a nosenia ťažkých bremien, bez zvýšených nárokov na jemnú motoriku rúk, nie v chlade, vlhku, bez vibrácií a jednostranného nadmerného dlhodobého zaťaženia. Posudkový lekár pobočky za vhodnú označil prácu informátora; v posudku posudkového lekára ústredia úplne chýba popis práce, ktorú navrhovateľ môže vykonávať. V posudkoch úplne absentuje vyhodnotenie poklesu pracovnej schopnosti z hľadiska, či navrhovateľ vôbec, a ak áno, v akom rozsahu je schopný vykonávať doterajšiu pracovnú činnosť zvárača kovov.

Vzhľadom na uvedenú neúplnosť posudkov odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa si pre

rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa o zvýšenie úrazovej renty podľa § 88, § 89 a § 112 zákona nezadovážila dostatok podkladov na zistenie skutočného stavu veci (§ 195 ods.1 zákona). Z toho dôvodu rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 250j ods.2 písm. c) O.s.p. zmenil, rozhodnutie odporkyne číslo 3367-22/2013-BA z 30.mája 2013 zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní odporkyňa doplní dokazovanie v naznačenom smere a zadováži si nový posudok o miere poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa, pričom posudkový lekár v novom posudku zohľadní aj prípadné novšie lekárske správy. Až na to základe odporkyňa o žiadosti rozhodne znovu a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods.2 a § 250k ods.1 O.s.p. a § 11 ods.4 a § 14 vyhl.č.655/2004 Z.z. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Navrhovateľovi priznal náhradu trov právnej služby advokáta podľa jeho vyúčtovania v opravnom prostriedku z 10.06.2013 a v podaní z 27.08.2014, a to za 3 úkony (prevzatie veci a príprava + podanie opravného prostriedku + odvolanie proti rozsudku) 3x 60,07 € + režijný paušál 3x 7,81 € + 40,73 € ako 20% DPH, celkovo vo výške 244,37 €.

Priznanú náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu (§ 148 ods.1 O.s.p.), v lehote tridsať dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.